

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18622/2022
10.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Пазара, кога заступа Градско правобранилаштво, ради одређивања накнаде за одузету непокретност, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2138/21 од 18.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 10.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2138/21 од 18.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2138/21 од 18.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 1618/20 од 20.04.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени Град Нови Пазар да тужиоцима на име накнаде штете за одузету кат. парцелу број ... КО ... у површини од 376 м² исплати износ од 1.359.523,12 динара са законском затезном каматом од 20.04.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца за исплату преко износа досуђеног у ставу првом изреке до тражених 4.418.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 141.367,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2138/21 од 18.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О основаности захтева и висини тражене накнаде за одузету катастарску парцелу у површини од 376м² у износу од 1.359.523,12 динара одлучено је уз примену материјалног права која не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, у ситуацији када тужиоци јесу правни следбеници сад пок. Бегана Гашанина, али нису његови универзални сукцесори. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Имајући ово у виду, те да се у конкретном случају ради о парници ради накнаде материјалне штете, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, као и да ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији, овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

По члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима у којима вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради ради одређивања накнаде за одузету непокретност поднета је 19.07.2016. године. Вредност побијаног дела потраживања је 3.058.477,12 динара (24.845 евра).

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић